

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/28/2016
Identifikačné číslo spisu:	4613010084
Dátum vydania rozhodnutia:	22.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4613010084.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 22. júna 2016 v trestnej veci obvineného P. F., pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Martina Válského, advokáta v Topoľčanoch, proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 17. júla 2013, sp. zn. 2To 62/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného P. F. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 29. mája 2013, sp. zn. 2T 48/2013, bol obvinený P. F. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a iné, na tom skutkovom základe, že

obvinený dňa 5. novembra 2012 v čase medzi 15.00 hod. a 15.50 hod. v Topoľčanoch v objekte Materskej školy na Lipovej ulici č. 1736/2, trávinatej plochy bývalého detského ihriska zneužil bezbrannosť maloletej B. K., narodenej X. T. XXXX k iným sexuálnym praktikám tým spôsobom, že ju na miesto činu zaviedol pod príslubom odfotenia a maľovania, pričom maloletej prisľúbil, že bude slávna, následne potom, čo ju mobilným telefónom odfotil oblečenú, stiahol jej nohavice a spodnú bielizeň až nad kolená a dotýkal sa jej ústami v oblasti vonkajších genitálií.

Za to mu súd uložil podľa § 200 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obvinený.

Krajský súd v Nitre uznesením zo 17. júla 2013, sp. zn. 2To 62/2013, podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného P. F. zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To 62/2013, podal obvinený P. F. prostredníctvom obhajcu 19. februára 2016 dovolanie, ktoré bolo v ten istý deň doručené Okresnému súdu Topoľčany. Ako dovolací dôvod obvinený uviedol § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, teda, že v konaní pred okresným súdom bol rozsudok založený na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a vytýkané pochybenie nebolo napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa názoru obvineného, uznesením odvolacieho súdu došlo k porušeniu zákona, pretože po dôslednom preskúmaní veci mal dovolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec v zmysle § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Obvinený sa nikdy k spáchaniu skutku pred vyšetrovateľkou nepriznal, došlo k nedorozumeniu, nevedel, na čo sa vyšetrovateľka pýtala. Okrem výpovede poškodenej neexistuje jediný priamy dôkaz o tom, že skutok spáchal obvinený, pričom poukazuje na vyjadrenie poškodenej, že s ňou boli viacerí „ujovia“. Poškodená okrem iného tiež tvrdila, že obvinený mal na sebe hnedú bundu, pričom on mal na sebe zelenú vetrovku. Ani znaleckým dokazovaním znalca z odvetvia elektroniky nebolo nič preukázané. V mobilných telefónoch sa nenašli žiadne fotografie poškodenej. Zo znaleckého posudku na zistenie prítomnosti biologických stôp vyplýva, že na oblečení boli zistené iba stopy poškodenej maloletej. Podľa odôvodnenia súdu, tieto stopy neboli zistené z dôvodu vykonanej dezinfekcie poškodenej.

Pokiaľ ide o kamerový záznam Mestskej polície Topoľčany, kamery mohli zachytiť obvineného, nakoľko mal záujem o prenájom rodinného domu v uvedenej lokalite. Podľa názoru obvineného súd nerešpektoval jednu zo základných zásad trestného konania, a to zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Na základe uvedeného obvinený P. F. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Nitre zo 17. júla 2013, sp. zn. 2To 62/2013, bol porušený zákon a tiež v konaní, ktoré mu predchádzalo, a to v neprospech obvineného.

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku navrhol napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť. Zároveň navrhol zrušiť aj rozsudok Okresného súdu Topoľčany z 29. mája 2013, sp. zn. 2T 48/2013, vo všetkých jeho výrokoch a prikázal prvostupňovému súdu, aby vec podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa vyjadril 25. februára 2016 prokurátor Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej len „prokurátor“).

Prokurátor považuje dovolanie obvineného P. F. za nedôvodné a napadnuté rozhodnutia súdov oboch stupňov za zákonné a správne. Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku podľa názoru prokurátora nie je naplnený.

Vzhľadom na vyššie uvedené prokurátor navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na

nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už niekoľkokrát vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov. Predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Dovolanie nie je určené k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa a dovolací súd nemôže tieto zistenia meniť, ani dopĺňať. Z vyššie citovaného ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku je zrejmé, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne alebo neúplné skutkové zistenia. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Obvinený namietal správnosť skutkových zistení, pretože podľa jeho názoru skutkové zistenia nezodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. Podľa jeho názoru zo spáchania skutku ho usvedčuje jediný priamy dôkaz, a to výpoveď poškodenej, ktorú však považuje za rozporuplnú.

Táto námietka bola aj predmetom odvolania, s ktorou sa odvolací súd v odvolacom konaní zaoberal (str. 4 uznesenia Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To 62/2013). Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s týmto odôvodnením stotožňuje a v podrobnostiach naň poukazuje.

Z uvedeného je zrejmé, že obvinený namietal rozsah vykonaného dokazovania a spôsob jeho hodnotenia, čo dovolaním napadnúť nemôže. Dovolačím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že skutková veta tak, ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený právoplatne uznaný za vinného a jeho konanie bolo správne právne posúdené, v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Zistený skutkový stav bol správne právne kvalifikovaný, pretože obvinený P. F. svojím konaním naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu (zločinu) sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného P. F. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.